

JOAN VIVES DURAN

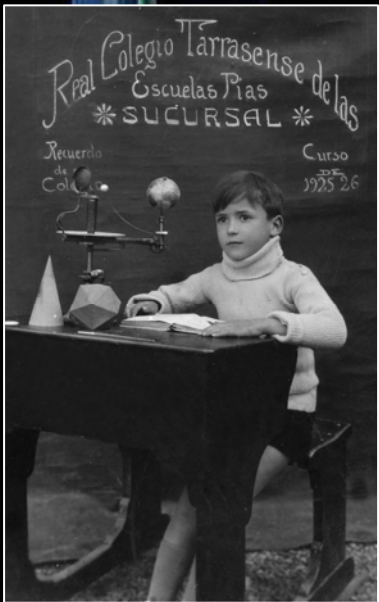
1988. Joan Vives a la seva llibreria-biblioteca de l'estudi del carrer Sant Antoni de Terrassa.

Joan Vives Duran va néixer a Terrassa el 6 de novembre de 1918, en el si d'una família tradicional de flequers i va morir a la mateixa ciutat el 15 de novembre del 2000.

Membre de la Secció d'Investigacions Subterrànies del Centre Excursionista de Terrassa, ha estat un dels entomòlegs espanyols més importants en l'estudi dels coleòpters Carabidae de la Península Ibèrica i Balears, entre els quals dedicà especial atenció a les espècies cavernícoles.

De nen ja destacava pel seu amor a la natura i a l'art. Als 12 anys recol·lectava petits animals i plantes que guardava en terraris que ell mateix construïa.

1925. De molt petit ja se li va despertar l'interès per la natura i els insectes.

1944. En Joan Vives a Montserrat.

1955. Amb el seu fill Eduard, recollint carabidae un diumenge al matí a La Mata (Sant Llorenç del Munt, Barcelona).

1957. A la biblioteca de casa seva, a Terrassa (Barcelona).

Ben aviat es va inclinar per l'estudi dels insectes i el 1932 va començar una col·lecció que es va perdre, malauradament, durant els durs anys de la guerra civil espanyola.

El 1933 va contactar amb el grup de naturalistes del Centre Excursionista de Terrassa on va conèixer l'aracnòleg terrassenc Domènec Ventalló i al seu amic d'excursions Joan Galí, amb qui va compartir diverses campanyes entomològiques.

L'any 1935 va conèixer al professor Francesc Español que el va introduir a les reunions del Museu de Zoologia de Barcelona (avui Museu de Ciències Naturals), li va transmetre la seva saviesa entomològica i l'interès per les espècies cavernícoles, convertint-lo en el seu primer i més fidel deixeble.

1972. Document signat per Francesc Español acreditant la tasca biospeleològica de Joan Vives a Cantàbria.

1973. Carnet de Joan Vives, com membre de la SIS de Terrassa, expedit pel Comitè Catalano-Balear d'Espeleologia.

1988. Amb Viçens Olivella a Casablanca (Marroc).

El 1936, amb divuit anys, va publicar els primers treballs entomològics al Butlletí del Grup Excursionista de La Mola, de Terrassa, i va començar la seva dedicació a l'estudi dels coleòpters. Aquesta especialització el va portar a contactar amb l'entomòleg terrassenc, professor Eugeni Ferrer i Dalmau (1871-1934), el qual li va transmetre el seu interès pels cicindèlids i, molt especialment, els caràbids.

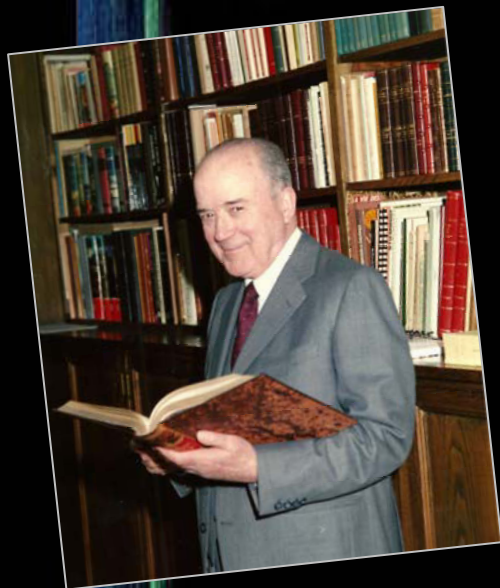
Va conèixer als grans biospeleòlegs Ricardo Zariquiey, René Jeannel i M. Antoine. També al naturalista J. M. Mas de Xaxars i, entre molts d'altres, als entomòlegs José Ramírez i Joaquim Mateu, amb qui l'uniria tota la vida una gran amistat.

1988. 1er. Congrés de la European Coleopterological Society. X. Vázquez, V. Ortuño, J. Vives, E. Vives i J. Collado

1988. Recolectant insectes al Puerto de Tornavacas (Sierra de Gredos, Extremadura).

1988. A la seva llibreria-biblioteca de l'estudi del carrer Sant Antoni de Terrassa (Barcelona).

1988. Acte homenatge a Jacques Negre a la seva casa de Pedralbes, com soci d'Honor de la European Association of Coleopterology.

El 1942, acabat el servei militar a Cadis, inicia una segona col·lecció d'insectes que recull per tota la península, les Balears i Canàries. També els obté d'intercanvis amb especialistes i uns cent correspon-sals, la qual cosa li permet formar, en pocs anys, la col·lecció privada de coleòpters ibèrics més important del país. El 1965 ja constava de més de quatre-cents mil exemplars.

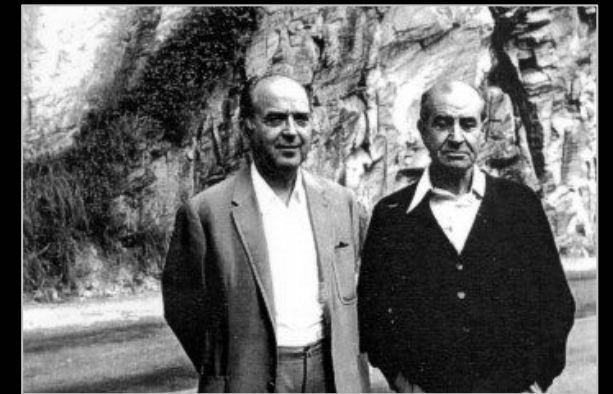
Va organitzar i participar en varies campanyes biospeleològiques, com les de Conca (1951 i 1959); Astúries (1972) i Galícia (1973), amb el descobriment dels nous coleòpters cavernícoles *Apoduvalius serrae*, *Cantabrodytes vivesi* i *Laemostenus peleus ssp. gallaecus*; nord de Castelló (1978 i 1979) on, amb el seu fill Eduard, entomòleg, descobriren el *Troglorrhynchus espanoli*. També va participar en les del *Proyecto Fauna Ibérica* del CSIC.

En l'avenc de Teleixà, va redescobrir el troglòbi català *Zariquieya troglodytes*.

Amb l'Eduard, el seu fill, va publicar les seves Notes sobre Carabidae. En total 34 treballs des del 1972, principalment dedicats als caràbids i altres coleòpters, entre els quals remarcuem la Monografia sobre els *Carabidae, Sphodrini*, cavernícoles de la Península Ibèrica. També destacar un seguit d'estudis que esdevingueren l'inici del coneixement dels caràbids halòfils ibèrics, molt especialment, els de la fauna dels Monegres, que sempre van captivar la seva atenció.

Va formar part de la majoria d'associacions entomològiques ibèriques, d'algunes com soci honorari. Membre del Comitè Executiu de l'Associació Europea de Coleopterologia i del Consell d'Assessors de la revista *L'Entomologiste* (París). També va col·laborar amb el Departament de Biologia Animal de la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona.

L'any 1981 va ser distingit per la seva ciutat natal com a "Terrassenc de l'Any" en reconeixement a la seva dilatada labor entomològica.

1988. Amb en Francesc Español a la carretera de Santa Fe del Montseny, en una sortida per recollir carabus.

1988. Amb Francesc Español al Museu de Zoologia de Barcelona (Museu de Ciències Naturals) mirant una capsa de coleòpters.

1989. Amb el seu fill Eduard, a la biblioteca-estudi de la seva casa de Terrassa (Barcelona).

J. Vives

J. Vives

1997. Amb Joaquim Mateu a la sessió conjunta d'entomologia de l'Institut Catalana d'Història Natural (ICHN).

Joan Vives té dedicades 38 espècies de coleòpters, amb el nom de *vivesi* o *durani*.

Fins a dotze dies abans de morir va continuar assistint al Museu on va ordenar i completar la col·lecció de caràbids, molt malmesa després del període de la guerra civil.

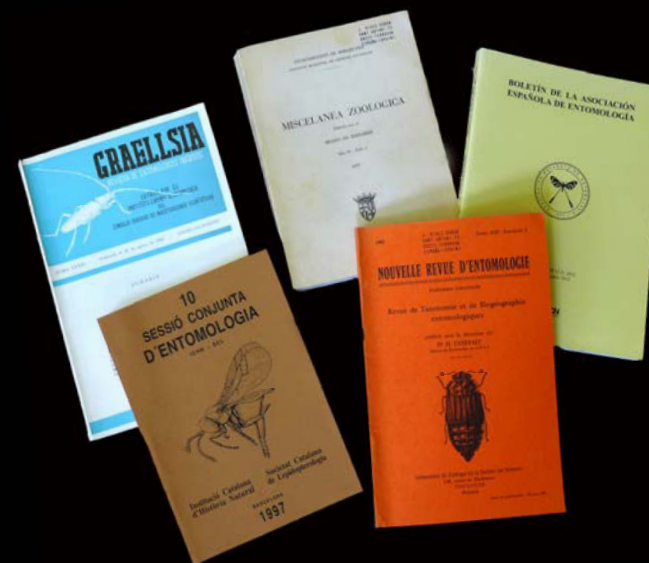
1998. Buscant endogeus a la serra de l'Obac (Vallès Occidental, Barcelona).

El seu primer treball publicat.

1999. En Joan Vives a la trobada d'entomologia de la Institució Catalana d'Història Natural i la Societat Catalana de Lepidopterologia.

Revistes entomològiques on publicava Joan Vives.

Va deixar una biblioteca entomològica amb més de 6.000 títols; un arxiu de correspondència amb unes 10.000 cartes i documents manuscrits des del 1944 i una col·lecció de coleòpters de més d'un milió d'exemplars, preparats i estudiats.

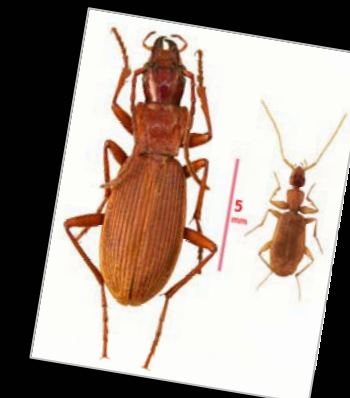
Un legat que es conserva, amplia i segueix a través de l'Eduard, hereu privilegiat d'una de les més importants aportacions a la entomologia ibèrica que va deixar el seu pare, Joan Vives.

2000. Congrés Ibèric d'Entomologia (Saragossa). A. Teunissen, J. Vives, E. Vives (4 mesos abans de morir).

Esquerra: *Ceusthenes andalusiacus* Vives, trobat a la cova de Las Campanas (Granada).

Dreta: *Parazuphium ramirezi* Vives trobat al MSS San Roque (Cadís).

Dades proporcionades per: Lluís Auroux i Eduard Vives

Fotografies: arxiu familiar

Data de publicació: 25.09.2013

Veure bibliografia